

Mały Apostoł 1

KONSPEKT SPOTKAŃ W GRUPIE

Opracowanie: an. Anna Budz

mod. Emilia Kolanko

Dzień 1

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych. Cele: <ul style="list-style-type: none">• Przypomnienie jak ważne jest zaufanie Bogu.• Uświadomienie sobie, czego możemy nauczyć się od Abrahama.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	maskotka/gumowa piłeczka, brystol, kredki, pisaki (ewentualnie farby i pędzel), kartki, pytania do fragmentu o Abrahamie, szary papier lub kartka do zrobienia plakatu.
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadania aktywizujące	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania. 2. Jesteśmy zespołem Na początku uczestnicy mówią kilka słów o sobie, przekazując sobie maskotkę/gumową piłeczkę. 3. Kontrakt Uczestnicy wspólnie z animatorem ustalają kontrakt grupowy, czyli zasady, których będą przestrzegać, żeby dobrze spędzało im się ze sobą czas. <i>Ustalanie zasad powinno się odbyć metodą burzy mózgów – każdy podaje swoje propozycje, które są spisywane. Następnie należy je pogrupować i wybrać 4-5 najważniejszych zasad (zazwyczaj propozycje są do siebie zbliżone, wtedy można ująć je w jedną zasadę). Warto wystrzegać się w kontrakcie słowa „nie”. Zamiast: „Nie przerywamy sobie”, lepiej napisać: „Słuchamy siebie nawzajem”. Chodzi o to, żebyśmy wiedzieli, jak się zachowywać, a nie czego nie możemy robić. Po spisaniu kontraktu, uczestnicy podpisują się pod nim (np. pisakami/ poprzez odcisnięcie palca lub ręki pomalowanej farbą, itp.). Następnie zostaje on zawieszony w jednym miejscu lub animator przynosi go na każde spotkanie.</i>
3. Właściwa analiza tematu	4. Kogo słuchamy? Animator zadaje uczestnikom pytania: <ul style="list-style-type: none">- Co to jest posłuszeństwo?- Kogo słuchamy?- Czy zawsze łatwo jest kogoś słuchać?- Po co potrzebne jest nam posłuszeństwo?- Co okazujemy innym będąc im posłusznym?

<p>4. Podsumowanie</p>	<p>5. Sytuacja Abrahama Animator pyta uczestników co zapamiętali z historii o Abrahamie – swobodna dyskusja. Kolejno animator odczytuje fragment z Pisma Świętego: [Rdz 17, 3 – 9].</p> <p>Podkreśla, że Bóg nagrodził posłuszeństwo i wiarę Abrama, dając mu obietnicę: bardzo liczne potomstwa, ziemi Kanaan na własność, błogosławieństwa.</p> <p>Uczestnicy zamykają oczy. W tym czasie animator ukrywa w pomieszczeniu kartki z ponumerowanymi pytaniami (<i>załącznik 1</i>). Uczestnicy odszukują kartki, po kolei odczytują pytania i wspólnie na nie odpowiadają.</p> <p>Animator mówi, że ludzie wiele sobie obiecują, ale nie zawsze dotrzymują obietnic. Jeśli obietnicę składa ktoś, kto nas kocha, to mamy pewność, że jej dotrzyma. Pan Bóg obiecuje nam, że osiągniemy szczęście oraz że będzie prowadził nas do zbawienia.</p> <p>Animator nawiązuje do tego, że uczestnicy też opuścili swoje domy i przyjechali na rekolekcje po to, żeby spotkać Pana Boga wśród innych. Zaufali swoim rodzicom, kadrze rekolekcyjnej i Panu Bogu.</p> <p>6. Piosenka: „Ci co zaufali Panu” Animator uczy najpierw tekstu piosenki: „Ci co zaufali Panu”, następnie pokazuje gesty, a uczestnicy powtarzają. Potem zaczyna śpiewać. Warto, żeby wcześniej animator zapoznał się z gestami do piosenki.</p> <p>7. Jak możemy rozwijać naszą wiarę? Animator pyta uczestników, jak możemy rozwijać naszą wiarę. Pomysły można spisać na wspólnej kartce.</p> <p>8. Podsumowanie W ramach podsumowania grupa przygotowuje plakat: „Jak mogę rozwijać swoją wiarę?”.</p> <p>9. Modlitwa na zakończenie spotkania.</p>
-------------------------------	---

Dzień 2

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Czyniąc dobro, będę szczęśliwy Cele: <ul style="list-style-type: none">• Uświadomienie zła, jakie może wyrządzić zazdrość.• Podkreślenie wartości dzielenia się swoimi talentami z innymi.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	białe i kolorowe kartki dla uczestników, pisaki, kredki, puzzle (załącznik 2), nożyczki.
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadanie aktywizujące 3. Właściwa analiza tematu	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania. 2. Dlaczego zazdrościmy innym? Animator prosi uczestników, by przez chwilę zastanowili się nad tym, dlaczego ludzie zazdroszczą innym, a następnie napisali na kartkach po kilka przykładów takich sytuacji. Uczestnicy mają na to zadanie 5 minut. Po tym czasie odczytują swoje przykłady. 3. Jak poradzić sobie z zazdrością? Po odczytaniu przykładów, uczestnicy zastanawiają się nad tym, jak wiele zazdrość może zrobić złego (grzeszymy i krzywdzimy bliźniego). Kolejno wspólnie zastanawiają się, w jaki sposób możemy poradzić sobie z zazdrością. Po zakończeniu rozmowy wybierają jedną z omawianych sytuacji i na jej podstawie odgrywają scenkę, w której przyjmują role osób zazdroszczących i pomagających radzić sobie z zazdrością. Animator powinien zadbać o to, by każdy uczestnik miał możliwość wzięcia udziału w scenie i miał jakąś rolę do odegrania. Scenkę tę grupa przedstawi także na podsumowaniu. 4. Kto jest (naj)ważniejszy? – Puzzle Animator rozdaje grupie puzzle (<i>załącznik 2</i>). Układanka przedstawia siatkarzy cieszących się ze zdobycia tytułu Mistrzów Świata. Animator zadaje pytania: - Co przedstawia fotografia? - Który zawodnik w meczu jest najważniejszy?

<p>4. Podsumowanie</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Dlaczego zawodnicy grają na różnych pozycjach? - Co by się stało, gdyby zabrakło jednego zawodnika na boisku? - A co by się stało, gdyby w układance zabrakło jednego elementu? <p>Animator wyjaśnia, że wszystkie elementy układanki są tak samo ważne, mimo, że niektóre są większe, a inne mniejsze. Drużyna również składa się z pojedynczych zawodników, którzy – żeby osiągnąć sukces – muszą ze sobą współpracować.</p> <p>5. Mój talent – wspólny sukces Animator pyta:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Co by się stało, gdyby wszyscy mieli wszystkiego po tyle samo? (<i>nikt nie byłby nikomu potrzebny</i>) - Jak nazywamy inaczej nasze mocne strony/ to, co nam dobrze wychodzi? (<i>talenty</i>) - Nasze zdolności i talenty mogą pomóc innym. Jaki talent miał Józef i jak go wykorzystał? (<i>zdolność tłumaczenia snów</i>) - Jakie są Wasze talenty i mocne strony, którymi możecie dzielić się z innymi? <p>Należy podkreślić, że wszyscy mamy różne talenty i mocne strony. Ważne, żebyśmy potrafili dobrze je wykorzystać i się nimi dzielić. Czyniąc dobro, jesteście szczęśliwi.</p> <p>6. Drzewo talentów Każdy z uczestników na kolorowej kartce odrysowuje swoją dłoń. W środku pisze swoje talenty/mocne strony i wycina. Uczestnicy zabierają papierowe dłonie na podsumowanie pracy w grupach. Powstanie z nich turnusowe drzewo talentów.</p> <p>7. Modlitwa na zakończenie spotkania.</p>
-------------------------------	---

Dzień 3

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Bóg wyzwala z niewoli Cele: <ul style="list-style-type: none">• Ukazanie dekalogu jako drogowskazów prowadzących do nieba.• Wymienianie przykładów zachowań zgodnych z przykazaniami.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	Pismo Święte, rodzaje znaków drogowych (załącznik 3), pocięte przykazania (załącznik 4), szary papier/brystol, kredki, pisaki, kolorowe karteczki, nożyczki, klej.
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadanie aktywizujące 3. Właściwa analiza tematu	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania. 2. Krąg rozpoczynający spotkanie Uczestnicy kolejno kończą zdanie: „Najmilsza rzecz, jaka zdarzyła mi się od wczoraj...” „Dzisiaj czuję się...” „Do tej pory na rekolekcjach najbardziej spodobało mi się...”, „Mam nadzieję, że na dzisiejszym spotkaniu...”. Jeśli uczestnicy mają trudność z tym zadaniem, animator pomaga, zwracając uwagę, że nawet proste czynności również mogą być miłe. 3. Znaki Animator prezentuje uczestnikom różne rodzaje znaków (<i>załącznik 3</i>). Prosi o uważne przypatrzenie się im i próbę posegregowania. Zadaje pytania: - Co to takiego? Gdzie możemy to spotkać? – Co nakazują znaki ze strzałkami? (<i>Znaki ze strzałkami nazywamy znakami nakazu. Oznacza to, że musimy poruszać się po drodze tak, jak one nakazują. Gdy niebieska strzałka pokazuje skręt w prawo, nie możemy jechać prosto lub w lewo, bo jest to niebezpieczne.</i>) – Przed jakimi niebezpieczeństwami ostrzegają żółte znaki? (<i>Znaki ostrzegawcze przestrzegają przed niebezpieczeństwem, które może spotkać kierujących samochodem, ale także pieszych.</i>) – Co grozi tym, którzy nie przestrzegają znaków i zbaczają z drogi? – Kogo chronią znaki drogowe oprócz kierowcy?

– Dlaczego warto stosować się do znaków, poruszając się po drodze?

4. Przykazania

Animator mówi:

„Znaki są również potrzebne w drodze do nieba. Pan Bóg dał je ludziom, gdy wędrowali przez pustynię z Egiptu do Ziemi Obiecanej.

Mojżesz wszedł na górę Synaj, aby porozmawiać z Bogiem. Otrzymał wówczas dwie kamienne tablice, na których Bóg wypisał dziesięć przykazań. Czy potraficie je ułożyć w odpowiedniej kolejności?”

Animator rozdaje uczniom pocięte przykazania (*załącznik 4*). Uczestnicy układają je w kolejności.

5. Wędrowka Mojżesza

Animator zadaje pytania:

- Co mogli czuć ludzie wędrujący przez pustynię?
- Co dodawało siły Mojżeszowi?
- Dlaczego Pan Bóg dał Mojżeszowi tablice z przykazaniami?
- Czy łatwo jest postępować zgodnie z przykazaniami?

Mojżesz zaufał Bogu, uwierzył w Jego obietnicę. Wiedział, że ją spełni, dlatego pomimo narzekania ludu, szedł dalej. Siły dodawały Mu słowa Boga. Dzięki sile i wierze słowa Boga, naród został wyszedł z niewoli egipskiej. Nam też nie zawsze łatwo przychodzi wypełnianie przykazań. Ważne jest jednak, abyśmy nie tracili z oczu celu – przykazania pomagają nam dojść do nieba.

6. Kiedy wypełniam przykazania?

Animator przypomina, że znaki pokazują nam, jak mamy się poruszać, aby trafić do celu. Kiedy widzimy nakaz skrętu w prawo, zachowujemy się prawidłowo wówczas, gdy skręcamy w tę stronę.

Kolejno animator odczytuje fragment Pisma Świętego [Mt 19, 16 – 19] wskazując, że Pan Jezus również zwraca nam uwagę na wypełnianie przykazań, bo to znaki prowadzące nas do nieba.

Następnie na środku szarego papieru zapisuje: „Wypełniam przykazania, gdy...” .

4. Podsumowanie	<p>Uczestnicy podają przykłady zachowań, nawiązując do treści przykazań. Animator w razie trudności pomaga. <u>Przykłady:</u> <i>pomagam, kocham, przebaczam, dbam o swoje zdrowie, itp.</i></p> <p>7. Drogowskaz do nieba W ramach podsumowania grupa przygotowuje drogowskaz prowadzący do nieba. Forma jego przedstawienia zależy od inicjatywy grupy i podpowiedzi animatora. Może to być narysowany znak, znak w formie piosenki czy wierszyka, żywy znak „zbudowany” z uczestników.</p> <p>8. Modlitwa na zakończenie spotkania.</p>
------------------------	--

Dzień 4

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu. Cele: <ul style="list-style-type: none">• Uświadomienie, czym powinno się kierować przy określaniu wartości ludzi.• Utrwalenie wiedzy, że nawet najsłabszy dzięki Bogu może zwyciężyć.• Zaznajomienie z postawami, których możemy nauczyć się od Dawida.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	rebus (załącznik 5), Pismo Święte, szary papier z narysowaną tabelką (załącznik 6), grafika (załącznik 7), małe kamyczki, kredki, pisaki, farby, klej
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadanie aktywizujące 3. Właściwa analiza tematu	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania. 2. Dobrze widzi się tylko sercem – rebus Animator prezentuje uczestnikom pierwszą część rebusu (załącznik 5), którego hasłem jest: „Dobrze widzi się tylko sercem.”. Pyta uczestników, czy wiedzą co może oznaczać to stwierdzenie. Kolejno zapowiada, że to spotkanie pomoże je wyjaśnić. 3. Pogadanka Animator pyta: <ul style="list-style-type: none">- O kim dzisiaj usłyszeliśmy w czasie wprowadzenia do pracy w grupach?- Kim był Dawid?- Czym się zajmował?- Jak nazywał się najsilniejszy z Filistynów?- Kto zgłosił się na ochotnika, żeby z nim walczyć?- Jaką broń miał Dawid?- Jakie szanse miał?- Jak zakończyła się ta walka?

4. Podsumowanie

3. Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu – rebus

Animator prezentuje uczestnikom narysowaną na szarym papierze lub brystolu tabelkę (*wzór: załącznik 6*) i prosi o uważne słuchanie fragmentów Pisma Świętego. Po każdym fragmencie uczestnicy będą uzupełniać poszczególne miejsca w tabeli.

- **Animator odczytuje [1 Sm 17, 4 – 10.24]** – uczestnicy uzupełniają kolumnę z wyglądem zewnętrznym Goliata (*wielki, silny, z ogromnym mieczem, z porządną zbroją*);
- **Animator odczytuje: [1 Sm 17, 32 –40]** – uczestnicy uzupełniają kolumnę z wyglądem zewnętrznym Dawida (*młody, niedoświadczony, niskiego wzrostu, bez zbroi, bez broni*);
- **Animator odczytuje: [1 Sm 17, 42 –47]** – uczestnicy uzupełniają kolumnę z tym, co było wewnątrz Dawida i Goliata (*Goliat: szydzący z Boga, nieuważny, pogardliwy; Dawid: odważny, wysportowany, dobrze rzucający, ufający Bogu*).

Kolejno animator prezentuje drugą część rebusu (*załącznik 5*) z hasłem: „Najważniejsze jest niewidoczne dla oczu.” . Prosi uczestników o przeczytanie całego cytatu.

Pyta:

- Czy wiecie co oznacza to hasło?
- Co było niewidoczne dla oczu u Dawida?
- A co było niewidoczne dla oczu u Goliata?

Animator podkreśla, że Bóg patrzy na serce. Prezentuje uczestnikom grafikę: „Sukces jest jak góra lodowa” (*załącznik 7*) i omawia ją. Grafikę można zaprezentować grupie, ale animator może także na jej podstawie porozmawiać z uczestnikami na ten temat.

4. Małe rzeczy – wielkie znaczenie

Animator mówi, że małe rzeczy mają wielkie znaczenie. Nasza codzienna dobro i modlitwa są takimi małymi kamyczkami, które pomagają nam walczyć z grzechem tak, jak Dawid walczył z Goliatem.

Następnie prezentuje worek z kamieniami. Uczestnicy biorą dla siebie tyle, z ilu liter składa się ich imię. Każdy kamień malują innym kolorem farby i piszą kolejno litery swojego imienia (jeden kamień – jedna litera). Kamyczki będą nam przypominać o tych Dawida i o tym, że dzięki Bogu też mamy siłę walczyć z grzechem i zniechęceniem.

5. Podsumowanie

Na podsumowanie pracy w grupie uczestnicy przynoszą uzupełnione tabelki oraz kamyczki.

6. Modlitwa na zakończenie spotkania.

Dzień 5

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Bóg wysłuchuje modlitwy. Cele: <ul style="list-style-type: none">• Ukazanie mocnej wiary Estery.• Uświadomienie znaczenia wiary i modlitwy w życiu człowieka.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	Pocięte paski kolorowego papieru, kredki, długopisy, pisaki, klej, nożyczki, szary papier/brystol.
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadanie aktywizujące 3. Właściwa analiza tematu	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania. 2. Jaka jest Twoja supermoc? Animator mówi: - Czy wiecie jaka jest Wasza supermoc? Następnie rozpoczyna rundkę z dokończeniem zdania: <ul style="list-style-type: none">• „<i>Jestem..... i moją supermocą jest.....</i>” Do wymienionej supermocy należy dołożyć gest. <ul style="list-style-type: none">• Kolejna osoba mówi: „<i>To jest..... Jego/jej supermocą jest, a moją supermocą jest...</i>” Następnie mówi: „Każdy z nas ma jeszcze jedną, ważną supermoc. Żeby ją uruchomić nie potrzeba żadnego kostiumu czy magicznego zaklęcia. W momencie chrztu staliśmy się dziećmi Bożymi. Zastanówcie się teraz nad zdaniem: „Jestem dzieckiem Boga – tego, który jest Panem całego świata” – prawda, że to niesamowicie brzmi? Bóg jest dobrym rodzicem. A z nim trzeba przebywać, rozmawiać i pamiętać o nim. - Co jest ważne w naszej relacji z Bogiem, co nam pomaga w tym, że wiemy o tym, że On jest? (wiara) - Jak możemy rozwijać naszą wiarę? (np. sakramenty, dobre uczynki, wypełnianie przykazań, modlitwa,...)” 3. Przyznawać się do wiary Animator pyta uczestników: - Jak myślicie, jaka była wiara Estery? - Dlaczego czasami ludzie wstydzą się swojej wiary?

4. Podsumowanie	<p>Zwraca uwagę na to, jak wielką i mocną wiarę musiała mieć Estera, żeby przyznać się do tego, że wierzy w Boga. Modlitwa ma wielką moc. Niestety często ludzie wstydzą się wiary z uwagi na złośliwe komentarze i wyśmiewanie przez innych.</p> <p>4. Wszystko o modlitwie Na pociętych paskach papieru uczestnicy wypisują jaka według nich powinna być modlitwa, co jest w niej ważne (np. zapał, szczerza, ważna jest intencja, można w niej prosić, dziękować lub uwielbiać Boga, można modlić się swoimi słowami, można modlić się w każdej chwili). Paski posłużą jako ramka do plakatu.</p> <p>5. Sprzymierzeńcy vs Przeciwnicy Na szarym papierze/brystolu uczestnicy przyklejają paski z informacjami o modlitwie, tworząc ramkę.</p> <p>Kolejno wspólnie zastanawiają się, co może być sprzymierzeńcem (kimś/czymś pomocnym) a co przeciwnikiem modlitwy i wykonują plakat. Graficzna forma przedstawienia plakatu zależy od uczestników i animatora.</p> <p><u>Przykłady sprzymierzeńców:</u> <i>czyste serce, dobra intencja, Biblia, Święci, Anioł Stróż, krzyż, różaniec, książeczka do modlitwy, obrazki ze świętymi, itp.</i></p> <p><u>Przykłady przeciwników:</u> <i>brak czasu, zmęczenie, rozproszenie, lenistwo, brak wysłuchania intencji, złe intencje, nuda, znużenie, pokusy, itp.</i></p> <p>6. Podsumowanie Na podsumowanie grupy zabierają wykonany plakat.</p> <p>7. Modlitwa na zakończenie spotkania</p>
------------------------	---

Dzień 6

Temat i cel pracy w grupie:	Temat: Bóg żyje Cele: <ul style="list-style-type: none">• Ukazanie wielkiej wiary Daniela.• Przypomnienie historii wybrania apostołów.• Zachęcenie do bycia apostołem w swoim środowisku.
Materiały i pomoce – co zabrać na dzisiejszą pracę w grupie?	Pismo Święte, kredki, pisaki, klej, nożyczki, szary papier/brystoł, farby, kolorowe kartki, materiały do stworzenia drużyny Jezusa (w zależności od ustaleń grupy).
Przebieg pracy w grupach: 1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania 2. Zadanie aktywizujące 3. Właściwa analiza tematu	1. Modlitwa na rozpoczęcie spotkania Animator lub wybrana osoba prowadzi modlitwę na rozpoczęcie spotkania, jak wyżej. 2. Bóg nie umarł, Jezus żyje Animator uczy najpierw tekstu piosenki: „Bóg nie umarł. Jezus żyje”, następnie pokazuje gesty, a uczestnicy powtarzają. Potem zaczyna śpiewać. Piosenkę śpiewa się coraz szybciej (dobrze, żeby animator zapoznał się wcześniej z gestami – można znaleźć je w Internecie). 3. Daniel – człowiek wielkiej odwagi Animator zadaje pytania: <ul style="list-style-type: none">- Jak nazywa się nasz dzisiejszy bohater dnia?- Kim był Daniel?- Dlaczego inni zazdrościli Danielowi?- Co zaplanowali zrobić?- O co obwiniono Daniela? Jaka za to była kara?- Jak lwy zachowywały się wobec Daniela? Daniel wierzył w Boga i wierzył Bogu. Podobnie, jak nasza wczorajsza bohaterka, Estera, tak również Daniel nie wstydził się swojej wiary. Był nawet gotowy ponieść śmierć. Wiara i kontakt z Bogiem dodawały Danielowi odwagi. Można powiedzieć, że Daniel należał do Bożej drużyny.

3. Drużyna Jezusa

Animator mówi uczestnikom, że z pewnością oglądali oni jakiś mecz piłkarski, a może nawet są fanami jakiejś drużyny. Pyta uczestników:

- Kim jest trener?
- W jakim celu zawodnicy trenują?
- Kto decyduje o rodzaju ćwiczeń?
- Kim jest selekcjoner?

Trener przygotowuje drużynę do grania meczu. Mając wiedzę i doświadczenie, trener dobiera zawodnikom odpowiedni zestaw ćwiczeń, aby zwiększyć ich sprawność, zręczność i wytrzymałość. Następnie wybiera spośród nich tych, którzy będą grali w meczu na konkretnych pozycjach. Swoją drużynę miał także Jezus. Możemy o tym przeczytać w Nowym Testamencie.

Animator odczytuje fragment z Pisma Świętego [Łk 6, 12 – 16]

- Zadaje pytania:
 - Co zrobił Jezus, zanim wybrał skład swojej drużyny?
 - Ilu zawodników liczyła drużyna Jezusa?
 - Jak nazwał Jezus zawodników?
 - Co oznacza słowo *Apostoł*? (posłaniec)
 - Czy potraficie wymienić imiona Apostołów? (uczestnicy mogą zapisywać je indywidualnie lub wspólnie na małych karteczkach).

Animator odczytuje fragment z Pisma Świętego [Łk 9, 1 – 4. 6]

- Zadaje pytania:
 - Jakie polecenia/zadania otrzymali od Jezusa apostołowie?
 - O co toczyła się „gra” drużyny Jezusa? Co starali się zrobić apostołowie? (*Apostołowie chcieli doprowadzić do Boga jak największą grupę ludzi*)

Animator mówi, że apostołowie wszystkim ludziom potwierdzili, że Jezus zmartwychwstał, byli dumni, że mogą mówić o zmartwychwstaniu, byli szczęśliwi, że są świadkami tego wydarzenia. Apostołowie zakładali pierwsze chrześcijańskie wspólnoty. Przed swoją śmiercią wyznaczyli swoich następców, potem ci następcy wyznaczyli swoich następców. Animator pyta:

- Czy wiecie kto dzisiaj jest następcą apostołów? (następcą apostołów są dzisiaj papież oraz biskupi)

<p>4. Podsumowanie</p>	<p>- Czy my możemy być apostołami? (nawiązać do nazwy turnusu: Mały Apostoł)</p> <p>-Co to znaczy być małym apostołem Pana Jezusa?</p> <p>- A czy apostołami możemy nazwać naszych rodziców, dziadków, nauczycieli?</p> <p>My wszyscy również jesteśmy świadkami i wierzymy w cud zmartwychwstania, zarówno dzieci i dorośli.</p> <p>4. Apostołowie XXI wieku W ramach podsumowania grupa ma za zadanie przedstawić w dowolnej formie współczesną drużynę Jezusa. <i>Przykłady form: plakat, makieta, lepienie z plasteliny, teatrzyk, reklama, przepis, scenka, prezentacja w formie komentatora sportowego</i></p> <p>5. Modlitwa na zakończenie spotkania.</p>
-------------------------------	---

Załączniki

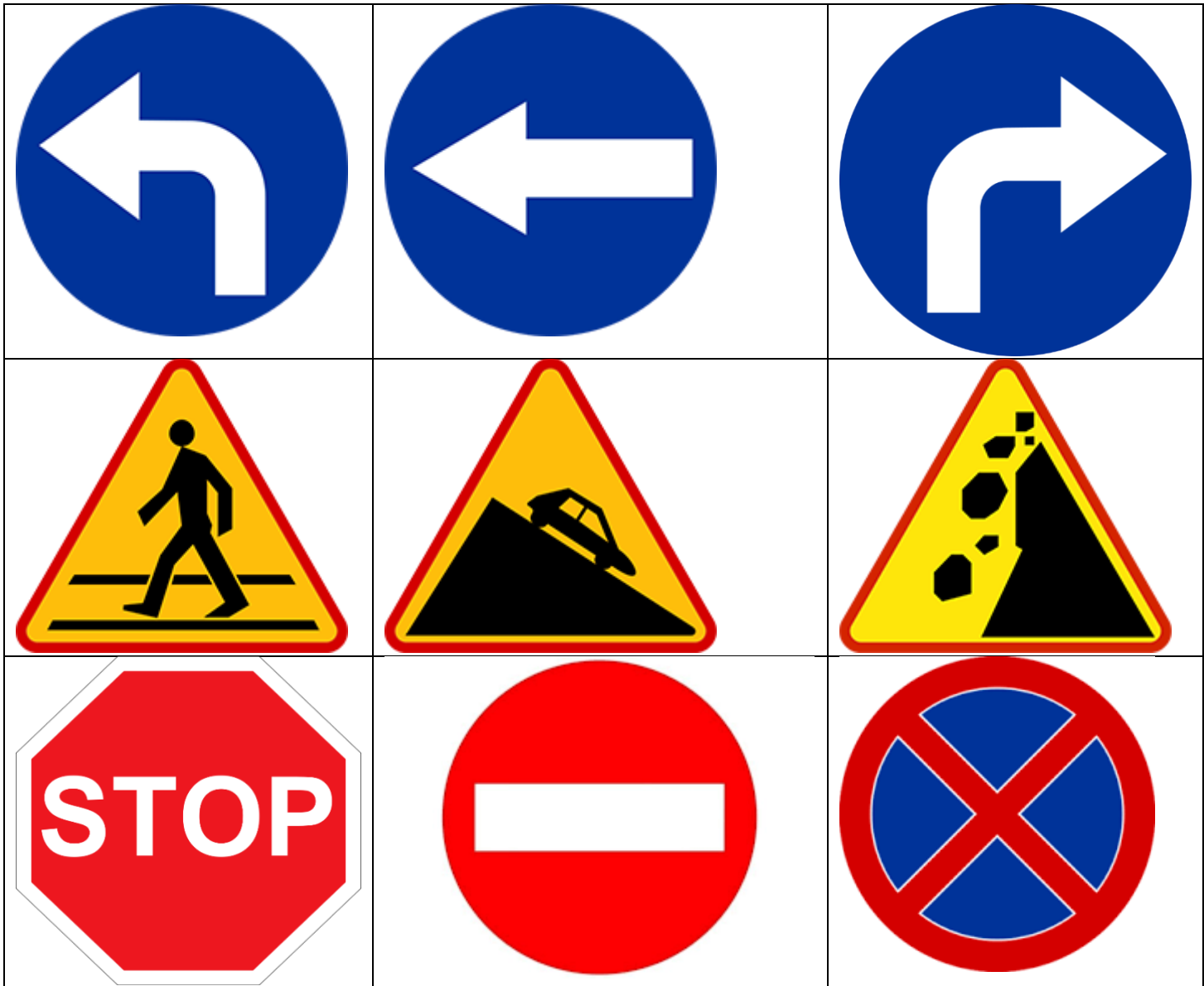
Załącznik 1 – Pytania do ukrycia

- 1) Czy Abrahamowi łatwo było opuścić Ur?
- 2) Czy łatwo mu było zaufać Bogu i uwierzyć, że tam powinien się udać?
- 3) Jak to jest porzucić wszystko i iść w nieznane?
Co musiał czuć Abraham?
- 4) Czy Abraham uwierzył w to, co Bóg mu obiecał?
- 5) Czego możemy nauczyć się od Abrahama?
- 6) Co to znaczy, że dla Boga nie ma rzeczy niemożliwych?

Załącznik 2 – Puzzle

Załącznik 3 – Znaki drogowe

Załącznik 4 – Przykazania do pocięcia

Nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną.

Nie będziesz brał imienia Pana Boga swego nadaremno.

Pamiętaj, abyś dzień święty święcił.

Czcij ojca swego i matkę swoją, abyś długo żył i dobrze ci się powodziło na ziemi.

Nie zabijaj.

Nie cudzołóż.

Nie kradnij.

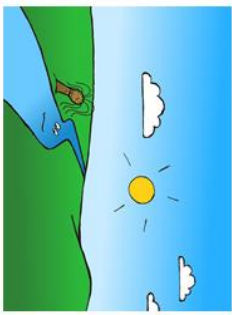

Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu swemu.

Nie pożądaj żony bliźniego swego.

Ani żadnej rzeczy, która jego jest.

Załącznik 5 – Rebus z hasłem

• Część 1

 MIO	 M = B
 RALLE	 KKA
 M	 \$NIE
	 K
	 PRO

• Część 2

NAJ

NIEJ

~~KA~~

~~GRO~~

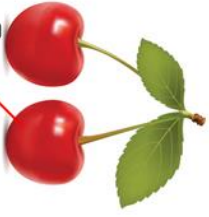
~~DIEN~~

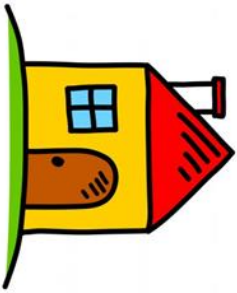
~~0~~

~~TOPERZ~~

~~ŠNIE~~

~~M=CZ~~

NE

ID+

~~MPA~~

~~WARK~~

~~E=U~~

Załącznik 6 – Wzór tabelki

	Wygląd zewnętrzny <i>(i cechy, które prezentuje)</i>	Wnętrze <i>(i to, co o nim wiemy)</i>
Dawid		
Goliat		

Załącznik 7 – Sukces – grafika

